

Warszawa, 15 września 1933 r. 2

A45c 13/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18346.

Kl. 33 b, 4.

Rabl & Grün
(Wiedeń, Austria)
i Leo Pawlicek
(Mödling, Austria).

Dający się otwierać pałąk do torebek, sakiewek i podobnych przedmiotów.

Zgłoszono 4 lipca 1932 r.
Udzielono 28 kwietnia 1933 r.
Pierwszeństwo: 9 lutego 1932 r. (Austria).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest dający się otwierać pałąk do torebek, sakiewek i t. d. Pałąk według wynalazku zaopatrzony jest na wąskich bokach torebki w dwa elastyczne lub przegubowo połączone ze sobą ramiona, które są ułożone wzdłuż brzegu wąskiego boku torebki, lecz nie są połączone z torebką. Ramiona te tworzą równocześnie zamknięcie i ramę torebki, względnie sakiewki. Według jednej z odmian wykonania wynalazku ramiona tego pałąka są ze sobą połączone nakształt nożyc, przyczem są one na górze zagięte w ten sposób, że jedno ramię w zamkniętym

położeniu torebki zachodzi na drugie ramię. W celu umożliwienia otwarcia torebki, podczas którego ramiona ślizgają się po sobie, oraz w celu oszczędzenia przegubowego połączenia obu ramion, te ostatnie w pobliżu miejsca ich połączenia są płaskie i mają kształt np. łuku lub dowolnego kąta. Obydwa ramiona, po każdej stronie torebki, są połączone ze sobą na górze przy brzegu torebki nakształt sztywnej ramy zapomocą prętów, które wraz z ramionami mogą być wykonane jako jedna całość.

Na rysunku przedstawione są rozmaite sposoby wykonania przedmiotu wynalaz-

ku. Fig. 1 przedstawia perspektywnie zasadnicze wykonanie torebki, podczas gdy fig. 2 przedstawia zmieniony szczegół tejże torebki. Fig. 3 przedstawia widok z boku torebki według fig. 1, podczas gdy fig. 4 przedstawia szczegół przedmiotu wynalazku w widoku z góry. Fig. 5 przedstawia odmienne wykonanie torebki według fig. 1, podczas gdy fig. 6 przedstawia dalsze odmiany wykonania tejże torebki ze sprzężeniem połączeniem ramion pałaka. Fig. 7 przedstawia szczegół torebki, fig. 8 — inne jego wykonanie w widoku z boku, a fig. 9 — dalszą odmianę tego szczegółu, podczas gdy fig. 10 przedstawia sprzężyste połączenie ramion w wykonaniu według fig. 8 w widoku bocznym. Fig. 11 i 12 przedstawiają perspektywnie dwie dalsze odmiany przedmiotu wynalazku.

Torebka dla pań, przedstawiona na fig. 1, składa się jak wiadomo z dwóch ścianek 1, 1, połączonych ze sobą u dołu, przyczem ścianki te na bokach posiadają fałdowane ścianki 2, 2, uzupełniające torebkę. Ramkę tej torebki stanowi pałak, który na bokach składa się z dwóch ramion 3, 3 i 4, 4; ramiona te w miejscach 5, 5 są połączone przegubowo ze sobą. Po dwa ramiona są parami połączone ze sobą nakształt sztywnej ramki zapomocą prętów 6, 6, przyczem (fig. 1), ścianki 1, 1 torebki są u góry przymocowane do tychże prętów 6, 6. Ramiona 3, 3 i 4, 4 są na dole zaokrąglone i posiadają w miejscach 3a, 3a i 4a 4a kształt płaski, w celu ułatwienia otwierania torebki. Pałak noszący zamknięcie tworzy jednocześnie ramę torebki tak, że zgniecie torebki jest niemożliwe. W tym celu krzyżujące się ramiona 3 i 4 są wygięte u góry w miejscach skrzyżowania 7, 7 z prętami 6, 6 w ten sposób, że w jednym z przejść 7 powstaje wgłębienie do przepuszczenia drugiego ramienia; w to wgłębienie zachodzi ramię podczas zamykania torebki. Kształt pałaka może być dowolny. Zamiast zaokrąglania ramion, można je wykonać zgiętymi

pod kątem lub w podobny sposób, lecz w każdym przypadku ramiona winny działać należycie. Ramiona u góry i u dołu mogą być zgięte pod kątem; wykonanie to nadaje się np. do papierosnic. Pręty 6, 6 mogą wystawać z torebki i tworzyć rękojeść, a przekrój ich może być dowolny: czworokątny lub okrągły, węzowaty lub temu podobny, t. j. taki, jaki nadaje się najlepiej na rękojeść.

Według fig. 2 ścianki 1, 1 torebki są u mocowane na prętach 6, 6 zapomocą specjalnych tulejek 8, 8, które otaczają pręty 6 nakształt rurek i posiadają prostolinijne listewki, do których przyszywa się górne brzegi ścianek 1 torebki. Zamiast jednolitej tulejki mogą być zastosowane jej odcinki. Według fig. 5 ramię 4 pałaka torebki jest przedłużone i sięga swą częścią 4' aż do drugiego ramienia 3, przyczem przegub 5 łączy krótsze ramię 3 z dłuższym ramieniem 4. Poza tem torebka jest taka sama, jak przedstawiona na fig. 1 — 4.

W wykonaniu według fig. 6 ramiona 3, 3 i 4, 4 są parami ze sobą połączone zapomocą sprzężystej części 10, 10, przyczem sprzężystość działa albo w kierunku otwierania ścianek torebki, albo w kierunku jej zamykania. Jeśli sprzężyste części 10, 10 dążą do zamykania torebki, wówczas na ramionach 3 i 4 trzeba zastosować urządzenia, które torebkę utrzymują w pewnem położeniu otwartem. Osiąga się to np. zapomocą ramienia 4 lub przez zastosowanie wgłębienia *r*, w które zachodzi przeciwramię 3 (fig. 7). Torebkę utrzymuje się w zamkniętem położeniu zapomocą tego samego urządzenia, które uprzednio opisano i przedstawiono na fig. 1 — 5.

W wykonaniu według fig. 8 ramiona 3b, 3b i 4b, 4b pałaków są ze sobą połączone przegubowo w miejscu 5b, lecz w miejscach zbiegu z prętami 6, 6 ramiona te nie krzyżują się. Ramiona te tworzą ramę ścianek torebki i posiadają specjalne, lecz znane zamknięcie 11, zamykające torebkę. Pła-

tek 12 umożliwia łatwe otwieranie torebki. Według fig. 9 zamiast specjalnego zamknięcia 11 można zastosować na górnej krawędzi torebki czopek 14 z gałką 15, umieszczony na ramieniu 3b w miejscu jego zbiegu z prętem 6; po tym czopie przesuwa się przeciwramię 4b podczas zamykania torebki i zaczepia sprężyscie o wgłębienie na czopie 14.

Według fig. 10 pałak torebki, przedstawiony na fig. 8, jest nieco zmieniony, gdyż ramiona 3b i 4b są parami ze sobą połączone zapomocą sprężyny 16, wykonanej w ten sposób, że po otwarciu zamknięcia sprężyna ta usiłuje doprowadzić ścianki torebki do położenia otwartego, lub na odwrót do położenia zamkniętego.

Pałak może być zastosowany także do torebek np. o dwóch przedziałach (fig. 11). W tym przypadku obydwie ramiona 3 i 4 zapomocą prętów łączących 6, 6 są przegubowo zespolone ze środkową częścią ramy w miejscach 17, 17, przyczem środkowa część ramy składa się z dwóch ramion 18, 18 i części środkowej 19, która celowo wystaje nieco ponad pręty 6, 6 i jest wykonana w postaci rękojeści. Opisaną odmianę można zmienić w tym kierunku, że część środkową, złożoną z części 18 i 19, wykonywa się z szerokiego pasma metalowego, które pośrodku posiada szczelinę. W szczelinie tej poruszają się sprężyste ramiona 3 i 4 pałaka. Ta szeroka, taśmowa część środkowa służy za ozdobę i do usztywnienia torebki i może być zaopatrzona w rzeźbę, względnie może być cyzelowana.

Według fig. 12 jedno ramie 4c jest rozszerzone nakształt pasma i połączone zapomocą przegubu 5c z drugą częścią 3c, posiadającą kształt pręta, przyczem ramie 3c porusza się w szczelinie 4d drugiego ramienia; w zamkniętym położeniu torebki ramie 3c może swą górną częścią przejściową zachodzić we wgłębienie 4e. Poza tem wykonanie jest takie samo lub podobne do wykonania torebki według fig. 1 — 5.

Zastrzeżenia patentowe

1. Dający się otwierać pałak do torebek, sakiewek i podobnych przedmiotów, znamienny tem, że posiada na wąskich bokach torebki (1) po dwa, elastyczne i przegubowo połączone ze sobą ramiona (3, 4) względnie (3b, 4b) lub (3c, 4c), przebiegające wzdłuż brzegów wąskiego boku torebki, lecz nie połączone z tą torebką, przyczem ramiona te tworzą równocześnie zamknięcie i ramę torebki, względnie sakiewki.

2. Dający się otwierać pałak, według zastrz. 1, znamienny tem, że ramiona (3, 4) pałaka krzyżują się dzięki swej elastyczności zarówno w położeniu zamkniętem jak i w położeniu otwartem torebki.

3. Dający się otwierać pałak według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że jedno ramie, względnie para ramion (3, 4), znajdujących się na tej samej ściance torebki, zwłaszcza w miejscu przejścia w pręt łączący (6), posiada wgłębienie, w które zachodzi sprężyscie ramie przeciwległe, gdy torebka zostaje zamknięta.

4. Dający się otwierać pałak według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że przegub (5) każdej pary ramion (3, 4, względnie 3b, 4b) jest umieszczony na dnie torebki.

5. Dający się otwierać pałak według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że przegub (5) obu ramion (3, 4) jest umieszczony na jednej bocznej ściance torebki, względnie blisko tejże ścianki.

6. Dający się otwierać pałak według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że ramiona (3, 4) w pobliżu przegubu (5) są wykonane w kształcie łuków lub wygięte pod kątem, a przy użyciu okrągłych prętów są one w tych miejscach rozplaszczane.

7. Dający się otwierać pałak według zastrz. 1 — 6, znamienny tem, że w przypadku wielodzielnej torebki ramiona (3, 4) są przegubowo połączone z dolną częścią

części środkowej (18, 19), tworzącej ramę ścianki środkowej.

8. Dający się otwierać pałak według zastrz. 1 — 7, znamienny tem, że para ramion tej samej strony ścianki torebki jest wykonana w postaci płaskich szyn (4c), posiadających szczelinę (4d), w której mogą się posuwać ramiona przeciwległe (3c) mające przeważnie kształt pręta, przyczem

płaskie szyny posiadają u góry wgłębienie (4e), w które podczas zamykania torebki zachodzą sprężyscie przeciwległe ramiona (3c).

R a b l & G r ü n.

L e o P a w l i c e k.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland.

rzecznik patentowy.

